

[Finansministeren.]

fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige formue. Ud fra de samme synspunkter foreslås det i § 38, at renter af gæld ikke skal kunne fradrages ved indkomstopgørelsen, når gælden er stiftet som en gave fra den skattepligtige.

Da der i sidste ligningslov indførtes en regel om, at underskud kan overføres fra et indkomstår til de to følgende, kom denne regel alene til at omfatte fuldt ud skattepligtige personer. Ved bestemmelsen i forslaget § 31 udvides denne regel, således at den omfatter samtlige skattepligtige, f. eks. også aktieselskaber, foreninger m. v.

I § 34 foreslås det at give adgang til en rimeligere beskatning i de tilfælde, hvor opfindere, forfattere m. fl. i et enkelt år opnår en særlig stor indtægt, som er resultatet af flere års arbejde. Sådanne indtægter skal efter ansøgning kunne fritages for almindelig indkomstbeskatning mod, at der til gengæld opkræves særlig indkomstskat på 30 pct. Den særlige indkomstskat skal også kunne erstatte almindelig indkomstbeskatning af præmier for arkitektkonkurrencer, forfatterkonkurrencer o. lign.

Jeg kan også nævne, at der i § 29 er optaget en bestemmelse om ret til at fradrage udgifter til udarbejdelse og trykning af doktordisputater, der bliver antaget.

Den omstændighed, at visse af de i afskrivningsloven omhandlede avancer som allerede nævnt nu foreslås beskattet med særlig indkomstskat, gør det nødvendigt at ændre afskrivningsloven. Bestemmelser herom findes i forslaget § 41. Under det praktiske arbejde med loven har det vist sig ønskeligt at indføre enkelte supplerende bestemmelser, som ligeledes er optaget i forslaget § 41.

Den vigtigste af disse bestemmelser vedrører afskrivning på bygninger, som er erhvervet før afskrivningslovens ikrafttræden. Der kan muligvis rejses tvivl om, hvorvidt ejeren efter den gældende afskrivningslov fortsat skal afskrive med den hidtil anvendte procentsats eller med en ny procentsats, der fastsættes under hensyn til bygningens antagelige levetid ved opførelsen. Hvilken fremgangsmåde der vil være den fordelagtigste for skatteyderne, kan ikke afgøres i almindelighed. Det er imidlertid givet, at den sidst nævnte fremgangsmåde

ville medføre, at en del skatteydere blev afskåret fra at afskrive den fulde anskaffelsessum. Dels under hensyn hertil, dels af praktiske grunde ønsker man nu udtrykkeligt fastslået, at afskrivningen i disse tilfælde skal fortsætte med de hidtil anvendte procentsatser.

Gennemførelsen af lovforslaget vil i sig selv betyde et merprovenu for staten på 25-30 mill. kr., men det er hensigten ved udarbejdelsen af forslaget til udskrivningslov for skatteåret 1958-59 at foretage en sådan reduktion af skalaerne, at statsindkomstskatten som helhed ikke bliver mere byrdefuld i det kommende år. Herved vil det også være muligt yderligere at mildne virkningerne af de foreslåede ændringer i reglerne om, hvem der fremover skal beskattes som forsørgere.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg også af hensyn til ligningsmyndighederne anbefale forslaget til tingets hurtige og villige behandling.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

De foreslåede ændringer af kommuneskatteloven er ikke af særlig opsigtsvækkende karakter. Der er slet ikke tale om nogen omfattende skattereform, men blot om en vis ajourføring i forbindelse med en tilpasning af lovens regler til statsskattelovgivningen og til de ændringer i denne, der foreslås ved det forslag til ny ligningslov, der samtidig fremsættes.

Blandt de bestemmelser, der tilsigter at bringe kommuneskatteloven i overensstemmelse med statsskattelovgivningen, skal jeg nævne bestemmelserne i forslaget § 3, hvorefter skattepligten ved fraflytning til udlandet bortfalder ved udløbet af det kvartal, hvori udrejsen sker, i stedet for som hidtil først ved skatteårets udgang. En tilsvarende nyordning foreslås for statskattens vedkommende indført ved bestemmelsen i ligningslovforslagets § 23.

Af de regler i forslaget, der er specielle for kommuneskatten, skal jeg fremhæve § 5, hvorefter kildeartsbeskatningen ophæves. Den adgang, der efter de gældende regler er til ved den kommunale skatteligt-

[Indenrigsministeren.]

ning at forhøje visse indkomster efter „kildeart“ — navnlig formueindtægter, indtægter af fast ejendom samt pension og pensionsberettigende indtægter — har i de senere år ikke været benyttet meget, og antallet af de kommuner, der anvender denne beskatningsform, er stadig aftagende. Kildeartsbeskatning har således i mange år ikke været anvendt i købstæderne og blev i 1956-57 kun anvendt i 308 af landets ca. 1300 sognekommuner. Denne beskatningsmåde må også siges at have overlevet sig selv. Den er et levn fra en tid, hvor den kommunale beskatning ikke hvilede på indkomsterne, men på et skøn over skatteyderens samlede økonomiske stilling. Efter at der nu er gennemført en folkepension, forekommer det i alt fald lidet rimeligt at beskatte pension og pensionsberettiget indtægt hårdere end anden indtægt.

Endelig skal jeg pege på bestemmelsen i forslaget § 11, hvorefter de hidtil gældende grænser for, hvor stor en del af en skatteydners løn det kan pålægges hans arbejdsgiver at tilbageholde til dækning af skat, foreslås forhøjet. For familieforsørgeres vedkommende foreslås grænsen forhøjet fra $\frac{1}{6}$ til $\frac{1}{4}$ af lønnen og for ikke-forsørgeres vedkommende fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{2}{5}$. De nævnte grænser, der har bestået uændret siden 1937, har efterhånden vist sig utilstrækkelige, idet det i mange tilfælde ikke engang har været muligt at tilbageholde tilstrækkeligt til dækning af de løbende skatter, således at restancerne — trods løntilbageholdelse — stadig er vokset. Det forekommer mig, at den foreslåede forhøjelse af grænserne, der er i overensstemmelse med et fra kommunal side ofte fremsat ønske, er meget påkrævet, hvis vi skal undgå, at situationen udnyttes af modvillige skatteydere.

Der foreslås samtidig den efter min mening hensigtsmæssige ændring, at der ved afgørelsen af, om tilbageholdelsesgrænsen skal være 25 pct. eller 40 pct., lægges vægt på, om vedkommende er familieforsørger i statsskatte lov ensforstand, og ikke som hidtil, om pågældende er eller har været gift.

De øvrige ændringsforslag er af mere redaktionel karakter, og jeg skal derfor forbigå dem her, idet jeg tillader mig at henvise til bemærkningerne til forslaget

enkelte paragraffer. De var alle — ligesom i øvrigt forslaget om ophævelse af kildeartsbeskatningen og om forhøjelse af grænserne for løntilbageholdelse — optaget i det forslag til ændring af kommuneskatte loven, der blev fremsat her i tinget den 16. november 1956.

Med disse ord tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Sagføreres møderet for højesteret, vote-ringsordningen i højesteret og nordiske sag-føreres møderet).

Valgt blev: *Edel Saunte, Ditlevsen, Andreas Hansen, Lysholt Hansen, Heising, K. Axel Nielsen, Strøm, Lannung, Helge Madsen, Helga Pedersen, Vagn Bro, Lorentzen, Martin, Paabol, Poul Møller, Aksel Møller og Thestrup.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til indenrigsministeren af Heick, Aksel Møller, Erik Eriksen, Foged, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Sønderup, Poul Sørensen og Thestrup. („Vil ministeren begrunde, hvorfor de husholdningsorgani-sationer og husmoderforeninger, der i sin tid var førende ved opbygningen af hus-holdningsrådet, ikke er repræsenteret i det udvalg, der af ministeren har fået til op-gave at forhandle om en omorganisation af statens husholdningsråd?“).

Ordføreren for forespørgerne (Heick): I husmoderkredse landet over er der opstået bekymring og uro over, at den højtredede indenrigsminister har nedsat et udvalg, der har fået til opgave at forhandle om forslag til en omorganisation af statens husholdningsråd, men ikke i udvalget medtaget repræsentanter for de husholdnings-organisationer og husmoderforeninger, som i sin tid var initiativtagere til oprettelse af statens husholdningsråd, og som endnu i dag er de egentlige talerør for hovedparten af husmødre i dette land. Bekymringerne